

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114211875
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114211875.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa T. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom W.. Ľ. U. XX, XXX XX F. F., proti odporkyni W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX F. F., zast. advokátom JUDr. Milošom Tarageľom, Starosaská 11, 052 01 Spišská Nová Ves, o zníženie výživného, na odvolanie navrhovateľa a na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 9C/158/2014 - 66, zo dňa 01. októbra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o zastavení konania **p o t v r d z u j e .**

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil podľa § 96 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.), z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom v celom rozsahu na pojednávaní konanom dňa 01.10.2014. Odporkyňa so späťvzatím návrhu súhlasila s tým, že si uplatňuje náhradu trov konania. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. a s prihliadnutím na procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 178,74 eur na účet právneho zástupcu odporkyne, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a aj odporkyňa.

Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že nemá pravidelný príjem, jeho podnikanie je v začiatkoch, kedy má vyššie výdavky než príjmy. Jeho manželka je evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie a je tehotná. Žiada, aby súd jeho návrh znova prejednal.

Odvolanie odporkyne smeruje voči výroku o trovách konania. Navrhla uznesenie okresného súdu v tejto časti zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie alebo aby odvolací súd rozhodnutie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že priznáva odporkyni náhradu trov v uplatnenej výške 553,43 eur. Uplatnila si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 58,45 eur.

Namietala, že súdom priznaná suma trov 178,74 eur nezodpovedá dvom úkonom právnej služby a režijného paušálu, pretože nezahŕňa 20 % DPH, hoci zastupujúci advokáti súdu preukázali, že sú platiteľmi tejto dane. Nie je správny ani záver súdu o nepriznaní náhrady trov cestovného a náhrady za stratu času advokáta, v súvislosti s cestovným na pojednávanie zo vzdialeného miesta do miesta konajúceho súdu s odôvodnením, že tieto náklady nie sú účelne vynaložené a potrebné k bráneniu práva odporkyne, nakoľko v sídle konajúceho súdu v Banskej Bystrici je dostatok advokátov kvalifikovaných

na zastúpenie odporkyne v danom spore, ktorý navyše nie je zložitý. Právo účastníka konania pri výbere právneho zástupcu z radov advokátov nie je zákonom obmedzené (§ 137, § 25 O. s. p. a čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). V tomto poukazuje na ustálenú judikatúru pri rozhodovaní o trovách konania, napr. uznesenie NS SR z 9.11.2010 sp.zn. 5M Cdo 21/2009, z ktorého vyplýva, že v prípade náhrad cestovného sa ich účelnosťou rozumie najmä voľba vhodného dopravného prostriedku s ohľadom na sídlo advokátskej kancelárie a miesto procesného úkonu jeho dostupnosťou z hľadiska vlakovej alebo autobusovej dopravy ako lacnejších foriem cestovania. Súčasne však treba brať zreteľ i na výšku náhrady za stratu času, ktorá môže byť pri použití relatívne najnákladnejšieho dopravného prostriedku lacnejšia. Odkazuje tiež na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 144/2010 z 25.05.2010.

Vyjadrenie k odvolaniu podala iba odporkyňa, a to k odvolaniu navrhovateľa. Navrhla uznesenie okresného súdu v zastavujúcej časti potvrdiť, z vecne správnych dôvodov. Za tento úkon právnej služby uplatnila náhradu trov konania vo výške 58,87 eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p.. Uznesenie okresného súdu na odvolanie navrhovateľa vo výroku o zastavení konania podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil a na odvolanie odporkyne vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ods. 2).

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Po preskúmaní rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je správne vo výroku a dôvodoch o zastavení konania. Vyjadruje procesnú situáciu, kedy navrhovateľ v priebehu konania vzal svoj návrh v celom rozsahu späť.

Podľa § 154 O. s. p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Uvedené ust. platí primerane aj pre konanie na odvolacom súde (§ 211 ods. 2 O. s. p.). To znamená, že odvolací súd preskúmava rozhodnutie prvostupňového súdu z hľadiska tých skutočností (vziať do úvahy môže iba skutočnosti), ktoré tu boli (existovali) v čase jeho rozhodovania. K novým skutočnostiam, ktoré vznikli po vydaní rozhodnutia treba prihliadnuť, ak by tieto nové skutočnosti mohli mať vplyv na posúdenie správnosti rozhodnutia v čase rozhodovania súdu. V zmysle § 167 ods. 2 O. s. p. ustanovenia o rozsudku platia primerane aj pre uznesenie.

Obsah výpovede navrhovateľa prednesenej na pojednávaní a zaznamenaný v zápisnici o pojednávaní konanom na Okresnom súde v Banskej Bystrici dňa 01.10.2014 v znení: „beriem návrh späť“ je zrozumiteľný, jeho výklad je jednoznačný a nepripúšťa iný výklad. Niet pochybností o tom, čo navrhovateľ touto výpoveďou zapísanou v zápisnici mienil, ani o tom, že nie sú mu známe dôsledky späťvzatia návrhu. Späťvzatie návrhu je jednostranný procesný úkon navrhovateľa, ktorým si uplatnil svoje právo disponovať s návrhom.

V odvolacom konaní navrhovateľ neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by boli významné a odôvodňovali iné, resp. také rozhodnutie, na základe ktorého by súd mal povinnosť v konaní pokračovať, tak ako sa toho domáhal navrhovateľ.

O zastavení konania súd rozhoduje uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie. Vyhovieť odvolaniu je však možné iba výnimočne, a to v prípade ak došlo k nesprávnemu hodnoteniu prejavu navrhovateľa, alebo ak súd nebral do úvahy vážne dôvody odporcu, pre ktoré nesúhlasil so späťvzatím návrhu. V danom prípade o uvedený prípad nejde. Ak navrhovateľ vzal návrh späť, nemôže späťvzatie odvolať (R 60/1999).

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odvolací súd preskúmaním rozhodnutia vo výroku o trovách konania dospel k záveru, že rozhodnutie v tejto časti nie je správne a na odvolanie odporkyne výrok o trovách konania zrušil.

Odvolateľke treba dať za pravdu v tom, že súd pochybil v tom, keď nepriznal k trovám právneho zastúpenia daň z pridanej hodnoty, hoci v spise je doložené a bolo preukázané, že právny zástupca odporkyne je platiteľom tejto dane. Žiadne dôvody, pre ktoré daň z pridanej hodnoty k trovám právneho zastúpenia nepriznal, okresný súd v rozhodnutí neuviedol. Taktiež jeho rozhodnutie nie je vôbec odôvodnené, a potom nie je ani preskúmateľné v tom, keď nepriznal náhradu trov za úkon právnej služby zo dňa 30.07.2014 - písomné vyjadrenie na súd (k návrhu na začatie konania).

S dôvodmi, ktoré uviedol okresný súd v rozhodnutí týkajúcimi sa nepriznania náhrady cestovného a náhrady za stratu času, sa odvolací súd nestotožňuje. Neúčelnosť trov cestovného v danom prípade nemožno obhájiť s poukazom na to, že sa nejednalo o spor zložitý, ani to, že účastníčka konania (odporkyňa) mala možnosť dať za zástúpiteľ advokátom sídlacím v mieste vykonávania procesných úkonov (v sídle súdu, na ktorom sa vec prejednávala), či v mieste jej bydliska. Treba vychádzať z ust. § 25 O. s. p. a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorých je na účastníkovi konania, s ktorým z advokátov uzatvorí zmluvu o poskytovaní právnej pomoci a udelí mu plnú moc na zastupovanie pred súdom. Okresný súd z hľadiska účelnosti, v súvislosti s ním priznaným nárokom odmeny advokáta za účasť na pojednávaní mal skúmať a zohľadniť predovšetkým možnosti najhospodárnejšieho spôsobu dopravy splnomocneného advokáta na pojednávanie. Ak súd prizná advokátovi odmenu za jeho účasť na pojednávaní, potom spravidla s tým súvisia aj náhrady bezprostredne súvisiace výlučne s týmto úkonom právnej služby v nevyhnutnej výške, t.j. cestovné z miesta sídla advokáta do miesta vykonania úkonu a náhrada za stratu času, pričom ich účelnosť je súd povinný skúmať nie s prihliadnutím na blízkosť sídla splnomocneného advokáta k sídlu vo veci konajúceho súdu, ale s prihliadnutím na vhodné zvolený, primeraný a účelne odôvodnený spôsob dopravy, ktorá bola nevyhnutná.

Okresný súd v ďalšom konaní znova rozhodne o trovách prvostupňového konania účastníkov a rozhodne aj o trovách účastníkov tohto odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.